

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 26-02-17

Col·lecta:	198,13
Caixetes ciris	38,84
Caixetes:	7,45
Caixetes Càritas:	8,78

Lectures del diumenge II de Quaresma, dia 12 de març

Gn 12,1-4; Sl 32; 2Tm 1,8-10; Mt 17,1-9

ENTERRAMENT

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Antonio Fernández Ladrón de Guevara, de 68 anys.

GRUP CELEBRACIONS

Divendres dia 10, a les 8 de la tarda hi ha reunió del Grup de Celebracions.

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Reivindicació de millors condicions de treball i de vida, i de drets polítics i manifestacions en favor de la pau, són alguns dels temes que es troben en l'origen de la celebració del dia 8 de març com a Dia Internacional de la Dona.

PREGÀRIES

-Donem gràcies per tots els qui treballen per els altres amb generositat, gratuïtament i amb esforç generós, ajudant a construir una societat més fraternal.

-Gràcies per les persones que des de Càritas de la parròquia són com una llar de bona acollida cada dilluns i dimarts,

disposades a rebre a les persones i escoltar quines situacions de mancança estan passant. Ens unim, doncs, donant gràcies per tot el consol i ajuda que es realitza sense fer soroll.

-Donem gràcies per la nostra comunitat eclesial, perquè reunits a l'entorn de Jesús, és una casa d'acollida, és un espai de llibertat, és una comunitat que sap moltes vegades ser punt de recolzament de cors adolorits.

DESPRÉS COMUNIÓ

El testimoni del missioner de Madagascar, el pare Opeka, en què hem començat l'Eucaristia, explica una faula que el seu pare li explicava i encara sent el ressò de les seves paraules:

Un home ric va pujar amb el seu fill al cim de la muntanya i li va dir: "Fill meu, algun dia tot el que veus serà teu.

Un home pobre va pujar també amb el seu fill a la muntanya i li va dir: "Mira!" La misèria només et fa miserable si la pateixes sense lluitar, però quan t'enfrontes a ella amb el teu esforç i talent és l'oportunitat de conquerir el món. En aquesta lluita podràs trobar-te amb els teus germans per construir junts una convivència justa.

Aquest és un desafiament que aquell home ric que posseïa la muntanya mai podrà superar. Ni el seu fill, si es limita a viure del que li deixi el seu pare.

I el Pare Opeka, amb un somriure, proclama que ell no va voler posseir el món, sinó compartir-lo. I que val la pena unir-nos a ell.

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

05 de març del 2017

Núm. 682

Diumenge I de QUARESMA Any A

COMENCEM LA QUARESMA

Avui comencem la Quaresma, i com cada any ens trobem Jesús en el desert.

I que és per nosaltres el desert? Un lloc de solitud? Un lloc on passar gana? Un lloc d'angoixa?

O bé, per nosaltres pot ser un estat? un estat de quietud,? un estat de reflexió,? un estat de trobar-nos nosaltres mateixos amb el Déu que portem dins per poder així anar transformant la nostra vida, en servei, veient en els altres una part de nosaltres mateixos. ?

Certament, ens caldrà sortir del que la societat sempre ens ofereix, i és el de "**posseir, ¡quantes més coses millor! ja que així serem més feliços**".

Realment és així?

Reflexionem-hi

(Grup Celebracions)

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre del Gènesi Gn 2, 2-9. 3, 1-7

El Senyor-Déu modelà l'home amb la pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal. La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengeu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu igual que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

Salm responsorial 50

Compadeix-te de mi, Déu meu, Tu que estimes tant; / Tu que ets tant bo, esborra les meves faltes; / renta'm bé de les culpes, / purifica'm dels pecats.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra Tu, contra Tu sol he pecat, / i he fet el que és dolent als teus ulls.

Déu meu, crea en mi un cor ben pur, / fes renéixer en mi un esperit ferm. / No em llencis de la teva presència, / ni em prenguis el teu esperit sant.

Torna'm el goig de la teva salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obra'm els llavis, Senyor, / i proclamaré la teva lloança.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 4, 1-11

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: “L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu”.» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: “Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les

pedres”.» Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: “No temptis el Senyor, el teu Déu”.» Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: “Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol”.» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

Salmo responsorial Sal 51, 3-4, 5-6a, 12-13, 14 y 17

Compadécete de mi, Dios mío, tu que tanto amas; / Tú que ere tan bueno, borra mis faltas, / lávame de mis culpas / purifícame de mis pecados.

Reconozco mis faltas, / tengo siempre presente mi pecado / contra ti, contra ti solo he pecado, / y he hecho lo que es malo a tus ojos.

Dios mío, crea en mi un corazón puro, / haz renacer en mi un espíritu firme. / No me eches de tu presencia, / ni me quites tu espíritu santo,

Devuélveme el gozo de tu salvación / que me sostenga un espíritu magnánimo. / Abrame los labios, Señor, / y proclamaré tu alabanza.

Bones Notícies

Un sacerdot argentí de 69 anys - el Pare Opeka - missioner a l'illa de Madagascar des de 1970 amb la congregació de Sant Vicents de Paül ens dóna avui el seu testimoni.

Quan va arribar a Madagascar, ens diu, allà no va veure pobresa sinó que va conèixer la misèria. Milers i milers de persones vivien en un dels abocadors més grans del món.

“Aquella nit, diu, no vaig dormir i li vaig demanar a Déu que em donés forces per rescatar aquelles persones de la misèria en què vivien”.

Calcula que en el seu llarg servei missioner ha ajudat a mig milió de persones a reduir la seva pobresa extrema.

El Pare Opeka és fill d'una família nombrosa, és el segon de 8 germans, i amb 8 anys, el seu pare -que era constructor- l'hi va posar una paleta a la mà i li va dir: “Fill meu ara tindràs l'oportunitat d'ajudar els teus germans, treballaràs amb mi”.

“Vaig aprendre molt a casa, ens diu el missioner, ens unia la senzillesa, ho compartíem tot i encara ens sobrava per donar als qui tenien menys.